V 3) Есенно време.

— 3 —

Самъ си умисленъ ходя изъ градина
И подъ крака ми жълтѣ листъ хрупи
Мой есенна предзимна жалбина
За минало лѣто ли шепти —
Говори ми съ предминало цвѣте,
Съ тъжний видъ на блѣдния полета
Съ усѣнатитѣ жалостни гори,
И съ дългите студени вечери
Съ вѣтъка си тревѣ днесъ тъжовна
~~Скорбна тъй~~ тъжно на сиротата ли напомня
За загубай на ~~изгубенитѣ~~ хубави ~~загинати~~ дни
Отъ мойтѣ цвѣтущи младини
За тъй що ~~толкозъ~~ скоро ~~скоро~~ минаха
А толкоза за малко го младий
За все комто вече назадъ не вранца
~~Жаль жаленъ~~ Привлѣкъ тъ — тъй жестокий чародѣй.

П. Ф. С.

1866. Чайда год. III

Ю. Градовска